

Vjernik

ISLAMSKI ČASOPIS

01.01.19 – 31.03.19 / 1440 H.G. broj 14. godina 4. ISSN 2511 - 0772

Allah vodu s neba spušta i njome život mrtvoj zemlji vraća! To je, zaista, dokaz za ljude koji hoće da čuju. (An –Nahl 65)

Hajrudin Mešić

NARODNI HEROJ OSLOBODILAČKOG RATA

Hajrudin Mešić, u ratnim danima poznat kao kapetan Hajro, rođen je 1. januara 1959. godine u selu Srednja Trnova u općini Ugljevik.

Služio je u JNA kao aktivno vojno lice sa činom kapetana. Bio je član Patriotske lige od njenog osnivanja, organizator i vođa oružanog otpora protiv agresije na Bosnu i Hercegovinu na prostorima Zvorničke i Ugljevičke općine. U toku rata obavljao je niz visokih komandnih dužnosti: komandir policijske stanice u Ugljeviku, komandant Teritorijalne odbrane Ugljevik – Teočak i komandant 1. teočanske brigade.

Život za Domovinu položio je 30. oktobra 1992. godine u selu Nezuk u akciji uspostavljanja koridora prema Srebrenici.

Poslije toga Prva teočanska brigada dobija naziv Brigada "Hajrudin Mešić".

"Zmaj od Majevice", kako su ga još zvali u narodu, dobitnik je ratnog priznanja Zlatni ljiljan i policijskog odlikovanja Medalja za hrabrost.

Predsjedništvo RBiH na Dan Armije 1994. godine posthumno ga odlikuje Ordenom heroja oslobodilačkog rata, a 1996. godine unaprijeđuje u čin brigadnog generala.

Sadržaj

- 4. ....Izlazak sunca sa zapada
- 6. ....Ja to ne mogu
- 9. ....Lamijja
- 10. ....Muaz ibn Džebel
- 13. ....Upoznaj Poslanika
- 14. ....Jedanaest Genocida
- 17. ....Iza uspješnog čovjeka
- 18. ....Običaj nasilne udaje kćeri
- 19. ....Zdravi kao dren
- 21. ....Muzički koncerti i muslimani
- 22. ....Budite i vi FIRDEUS

Edukativni islamski časopis Vjernik

63477 Maintal

Germany

Registracija: ISSN 2511-0772

Esselamu alejkum ve rahmetullahi ve berekatuhu

Islamski časopis "Vjernik" je islamsko - edukativnog karaktera na principima Kur'ana i Sunneta. Pored tema koje govore o ispravnom shvatanju ove uzvišene vjere, dio ovog časopisa je posvećen ženi i porodici u islamu, zdravlju a ni naši najmlađi nisu zaboravljeni.

Cilj i svrha ovog časopisa jeste da va ili pozivanje ljudi da obožavaju i potpuno se pokoravaju Allahu, Uzvišen je On, i da slijede sunnet Allahovog poslanika Muhammeda, sallallahu 'alejhi ve selleme, te da ustraju na tom putu.

Izdavač: Džemat FIRDEUS

Urednik: A. Mujakić

Lektura: Nahmijas Sarić

U ovom broju piše: Senad Muhić

U ovaj projekat su uključeni članovi džemata Firdeus.

Ukoliko želite naručiti islamski časopis "Vjernik" kontaktirajte nas putem Email: Adismujakic@gmx.de , i vjernik stiže besplatno na vašu adresu.

Redakcija islamskog časopisa "Vjernik"

Esselamu aleikum!

Izlazak sunca sa zapada

Priredio Sead ef. Islamović

Izlazak sunca sa zapada je jedan od velikih predznaka Sudnjeg dana zasnovan na Kur'anu i Sunnetu.

Dokazi njegovog dešavanja:

a) Dokazi iz Kur'ani Kerima: Onog dana kada neki predznaci od Gospodara tvoga dođu, nijednom čovjeku neće biti od koristi to što će tada vjerovati, ako prije nije vjerovao ili ako nije, kao vjernik, kakvo dobro uradio.

Vjerodostojni hadisi ukazuju na to da se: nekim predznacima - misli na izlazak sunca sa zapada i to je mišljenje većine komentatora Kur'ana.

Taberi nakon što je spomenuo mišljenja mufessira o ovom ajetu kaže: Najtačnije mišljenje je ono koje je očitno u predajama Resulullaha savs kad je on komentirajući ovaj ajet rekao: To je onda kad sunce izađe sa

zapada.

Ševkani veli: Kad bi Poslanikov komentar ovog ajeta bio vjerodostojan onda se on ne bi dovodio u pitanje nego bi bilo obaveza dati mu prednost i postupati po njemu.

b) Dokazi iz Sunneta Čistog

Mного je hadisa o izlasku sunca sa zapada, evo nekih od njih:

1. Dva šejha bilježe od Ebu Hurejre da je Resulullah savs rekao: Neće nastipiti Sudnji dan dok sunce ne izađe sa zapada. Kad izađe i ljudi ga ugledaju svi će povjerovati ali, tada čovjeku neće biti od koristi to što će tada vjerovati, ako prije nije vjerovao ili ako nije, kao vjernik, kakvo dobro uradio.

2. Buhari bilježi od Ebu Hurejre da je Resulullah savs rekao: Neće nastupiti Sudnji dan dok se ne sukobe dvije skupine ... (potom je spomenuo hadis, i u njemu): dok sunce ne

izađe sa zapada, ali tada čovjeku neće biti od koristi to što će tada vjerovati, ako prije nije vjerovao ili ako nije, kao vjernik, kakvo dobro uradio.

3. Muslim bilježi od Ebu Hurejre da je Resulullah savs rekao: Požurite sa dobrim djelima prije nego nastupi šestero: Izlazak sunca sa zapada.

4. Već smo spomenuli hadis Huzejfe ibn Usejda o velikim predznacima Sudnjeg dana, u kojem se kaže: Izlazak sunca sa zapada.

5. Imam Ahmed i Muslim bilježe da je Abdullah ibn Amr rekao: Zapamtio sam od Resulullaha savs hadis koji nisam zaboravio, čuo sam ga kad je rekao: Prvi predznak koji će se pojaviti je izlazak sunca sa zapada.

6. Od Ebu Zerr'a se prenosi kako je Resulullah savs jednog dana rekao: Zna li vi kuda ide ovo sunce? Allah i Njegov Poslanik najbolje znaju, rekoše. Zaista ono žuri dok ne stigne do svog odredišta pod Aršom i padne mu na sedždu. Oстане u tom položaju dok mu se ne kaže: Podigni se, vrati se odakle si došlo, pa ranim jutrom se vrati i izađe sa svog izlazišta. Zatim ide žurno dok ne stigne do svog odredišta pod Aršom i padne mu na sedždu. Oстане u tom položaju dok mu se na kaže: Podigni se i vrati odakle si i došlo pa se ranim jutrom vrati i izađe sa svog izlazišta. Zatim će žuriti i ljudima će se to činiti normalnim sve dok ne stigne do svog odredišta pod Aršom. Pa će mu se reći: Podigni se, i izađi sa zapada pa će izaći sa zapada. Potom Resulullah savs reče: Zna li kada će se to dogoditi? Onda kada čovjeku neće biti od koristi ... uradio.

Neprihvatanje imana i tevbe nakon izlaska sunca sa zapada

Kad sunce izađe sa zapada neće biti primljen iman onoga ko do tada nije vjerovao kao što neće biti primljeno ni pokajanje grijешnika. To stoga što je izlazak sunca sa zapada veliki predznak kojeg će vidjeti svi koji budu tada živjeli. Činjenice će postati očite i vidjeće strahotu pred kojom će pogeti vratove potvrđujući i vjerujući u Allaha i Njegove znakove. Njihov slučaj je poput onih koji dožive Allahovu kaznu, o kojima Allah dž.š. kaže: A kad bi kaznu Našu doživjeli, onda bi govorili: Mi vjerujemo u Allaha, u Njega Jedinog, a odričemo se onih koje smo Mu ravnim smatrali.

Ali im vjerovanje njihovo, kad bi kaznu Našu doživjeli, ne bi nimalo bilo od koristi, prema Allahovom zakonu koji je vrijedio za sve robove Njegove koji su bili i nestali, - i tada bi nevjernici stradali.

Kurtubi kaže: Učeni vele: Nijednom čovjeku neće biti od koristi to što će vjerovati tada, prilikom izlaska sunca sa zapada, zbog toga što će tada svaka strast nestati iz srca a tjelesna snaga će se otupiti. Svi ljudi, zbog jake svijesti o blizini Sudnjeg dana, će biti u stanju iščekivanja smrti. U njima neće biti onoga što pospješuje nepokornost prema Allahu dž.š. Niti snage koja je pokreće. Ko se u takvom stanju pokaje neće mu tevba biti primljena kao ni onom kome je smrt već nastupila.

Ibn Kesir kaže: Ako nevjernik izrazi vjerovanje toga dana ono neće biti primljeno od njega. A onaj ko prije toga bude vjerovao ako je bio ispravan u svom djelovanju biće u velikom dobru, a ako je bio prevrtljiv pa toga dana izjavi tevbu, tada mu ona neće biti primljena.

To je ono što je zabilježeno u Kur'anu Kerimu i vjerodostojnim hadisima, zaista Uzvišeni Allah dž.š. kaže: Onog dana kad neki predznaci Gospodara tvoga dođu, nijednom čovjeku neće biti od koristi to što će tada vjerovati, ako prije nije vjerovao ili ako nije, kao vjernik, kakvo dobro uradio.

A Resulullah savs kaže: Neće prestati hidžra sve dok tevba bude primljena a tevba će biti primana sve dok sunce ne izađe sa zapada. A kad izađe, svako srce će biti zapečaćeno sa onim što je u njemu i ljudima će biti dovoljno ono što su učinili.

I kaže alejhis selam: Allah dž.š. je na zapadu stvorio vrata tevbe. Široka su sedamdeset godina hoda. Neće ih Zaključati dok sunce ne izađe iz pravca tih vrata. Zato su riječi Uzvišenog: Onoga dana kada neki predznaci Gospodara tvoga dođu, nijednom čovjeku neće biti od koristi to što će tada vjerovati ... ajet.

Molimo Allaha da nam olakša da učinimo tewbu prije nego sunce izađe sa zapada Amin!

Ja to ne mogu

Dr. Nasir ibn El - Omer

Ummet je poražen zbog riječi: “Ja to ne znam, ne mogu, nemoguće je

Ja to ne mogu, nemoguće je (nešto promijeniti, uraditi, postići)!” , su riječi koje često puta čujemo, i koje su jedan od velikih razloga poražavajućeg stanja u kojem se nalazi islamski ummet. Korijen ovih riječi je stanje mentalne onesposobljenosti, premda ograničenja koja ljudi sebi nameću nisu stvarne, već samo umišljene prirode. Uistinu, onesposobljeni umovi samo proizvode poraze.

Nema nikakve sumnje da u životu postoje stvari koje su nemoguće za izvršiti. To je razlog zbog kojeg je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, primajući od svojih ashaba prisegu na vjernost, tražio da oni ponove: “Slušat ću i pokoravati se koliko god budem u stanju”. Uzvišeni Allah, slavljen neka je, kaže: Allah nikoga ne opterećuje preko njegovih mogućnosti. (El-Bekara, 286.).

Ovo nam ukazuje da u životu postoje stvari koje su van naših mogućnosti. Međutim, to nije tema ovog govora. U suprotnom bismo bili uvučeni u dugu diskusiju, i na kraju pravdali riječi: „Ja ne mogu, nemoguće je”, pokušavajući dati ovoj iluziji utemeljenje i opravdanost s aspekta islama!

Ove dvije fraze „Ja ne mogu, ne- moguće je” (nešto promijeniti, uraditi, postići), uprkos njihovim razlikama u značenju, su postale nepisani zakon koji opravdava svaki vid neuspjeha, nemara ili nazadnosti u islamskom ummetu. One se koriste kako bismo opravdali našu trenutnu zaostalost, utrnuli naše osjećaje, uništili polet u ummetu, i ubili svaki uspjeh još u njegovom pvoju.

Mnogo ljudi, generacija za generacijom, koriste ove fraze kao smjernice koje ih vode kroz život, kao način razmišljanja koji ih tjera da prihvate stanje u kojem se nalaze, a u isto vrijeme da se osjećaju zadovoljno jer ne mogu ništa da urade.

Zaprepašten sam zbog nevjerovatne zaostalosti Ummeta, bez obzira na njegov veliki potencijal za uspjeh, napredak i vođstvo. Mnogo sam razmišljao o ovome, i shvatio sam da je najčešći razlog za ovu zaostalost, mada ih ima mnogo, iluzija da nešto ne možemo, da je nemoguće. Ova iluzija se pretvorila u nepoljuljani princip. U njoj živimo i funkcionišemo. Koliko smo iskušenja imali, a i dalje ih imamo zbog ove obmane...

Najopasnija od svih je ta da ne shvatamo da je to samo iluzija, i da ona nestaje kad počnemo da je preispitujemo. Međutim, postoje ljudi koji potroše čitav život živeći na principu: “Ja to ne mogu, nemoguće je.” Potroše dio svog života pokušavajući dokazati da je ovaj princip temeljna činjenica, neosporiv aksiom.

Ova iluzija se u nama nije formirala preko noći. Ona je rezultat akumulacije mnogo faktora tokom mnogo godina. Umjesto da odgajamo ljude koji će voditi Ummet naprijed bez odustajanja zbog poteškoća i prepreka, ove nas iluzije vode ka beznađu, propadanju i očajavanju.

Također sam iznenađen kako neke idolopokloničke nacije žive bez odustajanja, psihičkog gubitka, i emocionalnog beznađa iako su na početku imale ogromne poteškoće za napredak, sve dok se nisu osposobile da dostignu rang bivših velikih neprijatelja. Japan se izdigao iz ruševina Hirošime i Nagasakija, i postao važna svjetska ekonomska sila, i ovi porazi ga nisu učinili beznadežnim dok čeka pomoć i sažaljenje od drugih.

Što se tiče Njemačke, ona se izdigla iz ruševina Drugog svjetskog rata i postala utjecajna nacija, sa jednom od najjačih ekonomija na svijetu. Uprkos činjenici da je Njemačka bila srušena ne tako davno, period između njenog rušenja i uzdizanja kao ekonomskog lidera nije trajao više od 30 godina.

Samo zamislite...

Zamislite samo da se Ummet nije predao iluziji: “Ja to ne mogu, nemoguće je”, kako bi danas izgledao? Da je Ebu Bekr, radijallahu anhu, rekao: “Ne mogu se boriti protiv Arapa nakon njihovog otpad- ništva, i predat ću se ovom groznom stanju u državi”, kakav bi bio rezultat Razmišljanje o tome me stvarno plaši.

Da se imam Ahmed ibn Hanbel, rahimehullah, nije direktno suprotstavio onima koji su pravili fitnu, da je rekao: “Ne mogu ja to, nemoguće je”, da li misliš da bi se dogodila velika pobjeda Ehli-s-sunneta?

Da se Salahuddin el-Ejjubi predao nakon užasnih ponižavanja koja je Ummet trpio nakon okupacije krstaša, opravdavajući sebe da se ne može boriti sa snagom koja posjeduje najjače naoružanje, sa nedovoljnom podrškom mnogih zemalja, da je prihvatio ono što su mnogi vladari u to doba prihvatili, poniženje i pokoravanje, zajedno sa garancijom novih vladara; da je on to prihvatio, i prihvatio činjenicu da je nemoguće pobijediti krstaše, da li bi Jerusalem bio zaštićen od krstaša i njihove mržnje?

Da šejhu-l-islam, Ibn Tejmijje, neka je Allah zadovoljan sa njim, nije podigao zastavu znanja, djela i džihada, u vrijeme kada se svakodnevno pozivalo u laž i novotariju, u vrijeme političkih

i vojnih poraza; da se samo predao i rekao: "Ne mogu, nemoguće je", da li bi nam historija ostavila ogromno nasljeđe herojstva, znanja i borbe protiv laži i novotarija?

Da su učenjaci, kad su otkrili da arapsko poluo- strvo živi u tami grijeha, novotarija i slijepog sli- jeđenja, da su oni to pri- hvatili i uradili ono što su ostali ljudi radili: "Ne mogu, nemoguće je", da li misliš da li bi se kolijevka islama probudila iz sna i riješila se idolopoklonstva i novotarija?

Naša duga historija je puna takvih pionirskih vođa i oživljivača sunneta, koji su nam ostavili zadivljujuće primjere sposobnosti muslimana da pobijede najveća fizička i psihička iskušenja, bez predavanja i psihološkog poraza, niti dozvoljavanja da iskušenja zanimeme njihove osjećaje za islam!

Mnogi će reći: "Bili su to dobri ljudi, a danas je drugo vrijeme. Danas je malo takvih ljudi!"

Ja kažem da mi nismo znali kako su prethodnici bili dobri sve dok nisu ispunili sjajne stranice historije sa zadivljujućim pobjedama u različitim oblastima, ali i prije, kad su bili samo obični ljudi. Međutim, zbog mnogo razloga, bili su sposobni da se popnu uz ljestve uspjeha što ih je učinilo herojima i vođama.

Jedna od najvažnijih stvari koja ih je dovela do uspjeha je uništenje obmane: "Ja to ne mogu, nemoguće je".

Ne daje ko ima već ko je naučio.

Imam učenika koji mi svaki put kada dođe na nastavu, bez izuzetka, kupi sok. Zahvalim mu se na tom lijepom znaku pažnje, ali mi žao da on meni kupuje sok, više volim da sebi nešto kupi, a i meni je bolje kada me mimoide. Danas mu babo došao po njega i ja mu tako kažem da je to previše i da ne treba, a on mi kaže: "Neka, tako i treba, neka se uči poštivanju. Ja ih učim da trebaju da budu od koristi drugima. On ima u razredu jednog učenika, koji je došao u Austriju kao izbjeglica, kojem svaki dan nosi obrok u školu."

Subhanallah, zar ovo nije lijep primjer u odgoju djece? Doista, jeste.

Molim Uzvišenog Allaha da nagradi ove roditelje i dječaka, da ih sačuva svakog zla i podari puno zdravlja i veselja! Recite amin, Allah vas nagradio!

prof. Abdullah Mujić

Lamijja

Ibn Tejmijjina kasida o islamskom vjerovanju

1. O ti koji o vjerovanju i pravcu mojem odgovor hoćeš ukoliko istinski uputu tražiš, sigurno upućen bit ćeš.
2. Slušaj riječi onoga koji što govori dobro zna koji od svoga govora ne odstupa, niti ga mijenja.
3. Ljubav prema ashabima čini vjeru moju kroz ljubav ehli bejta, želim steći blizini Tvoju.
4. Svi oni imaju veliku vrijednost i mnogo odlika među njima boljeg nema od Ebu Bekra Siddika.
5. O Kur' anu tvrdim što ajeti kažu o njemu on je Knjiga plemenita , spuštена na Zemlju.
6. Ono što u Kur' anu Allah Uzvišeni kaže, i ja tako velim i Mustafa što kaže, neosnovano tumačiti ja to ne želim.
7. Allahova svojstava potvrđujem kako nam je rečeno, onako kako je od prvih generacija do nas preneseno.
8. Sve što kažem, onima koji nam to prenose, pripisujem i dobro se čuvam toga da Allaha u mislima opisujem.
9. Kako je samo ružno Kur' an zapostaviti, a kada se dokazi iznose Ahtala navoditi.
10. Vjernici će pravi, Gospodara svoga sigurno vidjeti i On će svake noći , ne opisujući to na nebo se spustiti.
11. Mizan i Havd istina su prava, nimalo ne krijem i nadam se da ću sa izvora čistoga, tu vodu da pijem.
12. Iznad Džehennema postavljena bit će ćuprija Sirat uspio je ko se Bogu preda, ostali spasa neće imat'.
13. Vatra će kušati nesretnik zbog mudrosti božanske, a bogobojazni će u perivoje biti uvedeni džennetske.
14. Svakog onog ko je živ i razuman Zemljom hodio u kaburu čekaju djela, i pitan će biti kako je, i šta radio.
15. Šafija je ovako smatrao, a uvjerenje to je i Malik imao, i Ebu Hanife, a zatim je Ahmed do nas sve to prenio.
16. Budeš li slijedio put njihov, ti si se spasio a novotarije budeš li uvodio, bez oslonca si ostao.

Muaz ibn Džebel

"Iz moga ummeta, Muaz ibn Džebel najbolje poznaje halal i haram." (Allahov poslanik, Muhammed, s.a.v.s)

Najbolji poznavalac pitanja halala i harama od Muhammedovog ummeta je Muaz ibn Džebel. Kada je Arapski poluotok obasjan svjetlom Upute i Istine, jesribski mladić Muaz ibn Džebel je bio u cvijetu mladosti pun snage i poleta. Razlikovao se od vršnjaka po oštroumnosti, bio je izrazito rječit; bitnije vrline su mu velika ambicioznost i neumornost u radu. Bio je veoma lijepog izgleda, surmeli očiju, valovite kose...

Muaz je primio islam pred poznatim mekkanskim misionarom Mus'abom ibn Umejrom. U noći Akabe je pružio ruku Allahovom Poslaniku, pozdravio se sa njim i zavjetovao da će ga slijediti. Muaz je bio u skupini od sedamdeset i dvojice koji su pošli u Mekku da bi se sreli s Allahovim Poslanikom. To je za njih bila velika čast. Posebna čast im je bila kada su mu ruku

pružili i dali obećanje da će ga slijediti i štititi u svakoj prilici. Dali su obećanje da će ostaviti sve paganske običaje. Taj događaj je jedan od najljepših u

historiji islama.

Kada se ovaj mladić vratio iz Mekke u Medinu, formirao je malu skupinu mladića koji su uzeli sebi u zadatak razbijati kipove i iznositi ih iz mušričkih kuća, tajno i javno. Zahvaljujući njihovom trudu na islam je prešao jedan od jesribskih velikana, Amr ibn el-Džumuh.

Amr ibn el-Džumuh je bio jedan od vođa uglednika Beni Selema. Uzeo je sebi idola od dragocjenog drveta, kao što su to činili i ostali uglednici. Poklanjao je veliku pažnju idolu, zamotavao ga je u svilu i svako jutro ga mirisao drugačijim mirisom.

Jedne noći, usred tmine, ova skupina mladića je uzela idola i iznijela ga iz kuće Benu Selema; bacila ga na smjetlište.

Pošto je osvanuo, Amr ibn el-Džumuh je pošao ka idolu, ali ga na veliko iznenađenje

nije našao na njegovom mjestu. Tražio ga je svugdje dok ga nije spazio na smetljištu, pa je rekao: "Teško onom ko je napao naše božanstvo ove noći." Zatim ga je izvadio. Oprao, namirisao i vratio na njegovo mjesto, rekavši: "Tako mi boga, kada bi znao ko je ovo uradio, ja bi mu pokazao." Kada je nastupila druga noć, mladići su kao predhodne noći, uvjereni da je Amr zaspao, izvukli idola i ponovo ga bacili na smetljište, ali na drugo mjesto.

Kada je Džumuh osvanuo, primjetio je da mu nema idola i pošao je u potragu za njim. Ponovo ga je našao na smetljištu, samo na drugome mjestu, izvadio, očistio, namirisao i ponovo zaprijetio onom ko je to učinio. I sledeću noć je idola čekala ista sudbina, te ga je ponovo izvadio i oprao. Zatim je donijeo sablju i objesio je na njegov vrat i obratio mu se sledećim riječima: "Tako mi boga, ne znam ko s tobom radi ono što vidiš. Ali ako u tebi ima ikakva dobra i moći, brani se. Evo ti i sablja!" Omrklo je, Amr je legao, mladići su ponovo uzeli kip i sablju obješenu o vratu, svezali ga za vrat mrtvoga psa i bacili ih u jednu od jama. Kada je osvanulo, Amr se trudio naći kumira sve dok ga najzad iznova nije našao na smetljištu svezana za mrtvoga psa. Muaz je u tom trenutku pogledao u njega i rekao: "Tako mi boga, da si ti bog ne bi bili ti i pas zajedno usred prljave jame." Zatim je primio islam i bio jedan od njegovih iskrenih sljedbenika.

Kada je došao Allahov Poslanik u Medinu, Muaz je stalno bio uz Poslanika, kao sjena. Nikad se nije odvajao od njega. Zahvaljujući nepresušenoj volji za naukom i stalnom druženju s Poslanikom, naučio je Kur' an, upoznao šerijatske propise i postao najbolji poznavalac Kur' ana i šerijata.

Jezid ibn Kutejb prenosi: "Ušao sam u jedan mesdžid u Homsu i u njemu je našao mladića valovite kose. Oko njega se iskupilo mnogo svijeta. Upitao sam ih: 'Ko vam je ovo?' Odgovorili su: Muaz ibn Džebel.'"

Ebu Muslim el-Havlani, jedan od istaknutih tabiina kaže: "Došao sam u mesdžid u Damasku i zatekao grupu ashaba, sredovječnih ljudi, a među njima je bio mladić lijepa izgleda. Kada bi se razišli u nekim pitanjima, obratili bi se tom mladiću. Upitao sam jednog od njih: 'Ko je ovaj mladić?' Odgovorio mi je: 'Muaz ibn Džebel.'"

Nije ni čudo da je Muaz postigao toliko znanja, jer je učio pred Allahovim Poslanikom od rane mladosti. Crpio je znanje iz bogatog i pravog izvora. Bio je dobar učenik kod dobrog učitelja. Dovoljno nam govori činjenica o Muazovoj vrijednosti kada za njega Poslanik, s.a.v.s., kaže: "Najbolji poznavalac pitanja halala i harama u mom ummetu je Muaz ibn Džebel." Dovoljno nam govori o Muazovoj vrijednosti činjenica da je bio jedan od šestorice sakupljača Kur' ana u vrijeme Allahovog Poslanika, s.a.v.s. Muaz je uživao veliki ugled i poštovanje kod drugova Allahovog Poslanika zbog velike učenosti. Stavio je svo svoje znanje, za života Poslanika i poslije njegove smrti, u službu islama i muslimana.

Poslije osvajanja Mekke, Kurejšije su masovno primale islam. Nisu primali pojedinačno, nego su na islam prelazila čitava plemena. Ti novi sljedbenici i nosioci šehadeta su trebali jednog temeljitog učenjaka koji će ih podučiti islamu i upoznati sa šerijatskim propisima. Za upravitelja Mekke imenovan je Attab ibn Usejd, a Muaz ibn Džebel je dobio ulogu da izvjesno vrijeme podučava ljude Kur' anu i propisima šerijata.

Kada su došli prvaci Jemena do Poslanika, s.a.v.s., primiti islam, oni i njihovi narodi, trebalo je da im se pošalje neko ko bi ih predhodno podučio islamu. Za ovaj vrlo važan posao Resulullah je odredio jednu grupu odabranih ashaba. Na čelu grupe je bio Muaz ibn Džebel, r.a. Sam Resulullah je izašao ispratiti grupu koja je zračila uputom i svjetlom. Allahov Poslanik je išao pored Muazove jahalice. A on je jahao. Dugo je pratio Muaza.

Zatim mu je oporučio: "O Muaze, možda se više nećemo sresti, možda ćeš nekada proći pored mog mesdžida i kabura..." Ove riječi su jako dirnule Muaza, pa je mnogo plakao zbog rastanka s Vjerovjesnikom i prijateljem, Muhammedom, s.a.v.s. Plakali su i oni koji su bili u njihovom društvu. Obistinile su se Poslanikove riječi. Poslije tog susreta, Muaz nije imao više priliku naslađivati se gledajući u plemenito lice.

Plemeniti Poslanik, s.a.v.s., je napustio ovaj kratki prolazni život prije Muazovog povratka iz Jemena. Posebno mu je bilo teško kada se vratio iz Jemena u grad Allahovog Poslanika, Medinu, i vidio da je uistinu izgubio nerazdvojnog prijatelja. Puno je plakao za njim.

Kada je hilafet preuzeo Omer ibn el-Hatab, r.a., poslao je Muaza plemenu Benu Kilab, da bi im podijelio neke potrepštine i podijelio sadaku siromašnima. Muaz je obavio i ovaj posao vrlo korektno i savjesno i vratio se kući (s podmetačem za sedlo). Žena mu je rekla: "Šta si nam donio?!" (mислеći na ono što je dijelio). Odgovorio je: "Ja sam imao sa sobom budnog pratioca koji me je dobro pratio (mислеći na Allahove, dž.š., meleke Kiramen katibin)." Žena je rekla: "Bio si vjeran, siguran kod Poslanika, kod Ebu Bekra, a sada Omer šalje kontrolore koji će te pratiti?!" To je doprlo do Omerovih žena, da bi na posljetku ista vijest došla i do Omera. Pozvao je Muaza i rekao mu: "Zar sam ja poslao tebi pratioca, kontrolora?" Muaz je odgovorio: "Nisi, o Emirul-muminin, ali nisam imao drugog izgovora kod žene." Nasmija se Omer i dao mu nešto iz bejtul-mala, rekavši: "Evo ti, udovolji njenoj želji."

Za vrijeme Omerovog hilafeta bio je poslan u Šam, nakon što se halifi obratio Jezid ibn Ebu Sufjan riječima: "O, Emirul-muminun, stanovnici Šama su u velikom broju napunili gradove i potrebni su nekog

ko će ih naučiti Kur'anu i propisima šerijata, pa im pošalji nekoga ko će ih podučiti!" Omer je pozvao pet osoba, onih koji su sakupili Kur'an u vrijeme Resulullaha, s.a.v.s., a to su: Muaz ibn Džebel, Ubade ibn es-Samit, Ebu Ejub el-Ensari, Ubejj ibn K'ab i Ebu Derda. Obratio im se riječima: "Vaša braća iz Šama su zatražila da im pošaljem nekog ko će ih naučiti Kur'anu i propisima šerijata, pa mi pomozite, Allah vam se smilovao. Trebala bi trojica. Odaberite se sam ili ću baciti kocku, pa ko iziđe" Rekli su: "Zašto baciti kocku kad je Ebu Ejub čovjek u godinama, a Ubejj je bolestan. Ostala su nas trojica." Omer reče: "Pođite u Homs. Kad obavite posao tu, neka jedan ostane u njemu, drugi ide u Damask, a treći u Palestinu."

Izvršili su povjereni im zadatak u Homsu. Zatim su u njemu ostavili Ubadeta ibn es-Samita, Ebu Derda je otišao u Damask, a Muaz ibn Džebel u Palestinu. Tamo je Muaz i obolio. Pošto me se primakao čas rastanka s ovim svijetom, okrenuo se prema Kibli i često ponavljao stihove:

Dobo došla smrti. Dobro došla.

Došao posjetilac nakon odsutnosti.

Zatim je pogled usmjerio ka nebesima i učio dovu: "Moj Allahu, Ti znaš da nisam čeznuo za dunjalukom i dugim ostajanjem na njemu da bih se obogatio. Družio sam se sa učenima da bi prisustvovao njihovim predavanjima. Moj Allahu, primi mi dušu onako kako Ti primaš dušu vjernika", a zatim je ispustio dušu daleko od porodice, zavičaja, kao pozivač u Allahovu vjeru u muhadžir na Allahovom putu.

Izvor Knjiga: Iz života ashaba / dr. Abdurrahman Ra'fat el Beša

dr. Nasir ez-Zehrani

Upoznaj Poslanika ﷺ

u nekoliko minuta

Tevrat o Muhammedu, sallallahu alejhi ve sellm

Svevišnji Allah je rekao: "Onima koji će slijediti Poslanika, vjerovjesnika, koji neće znati ni da čita ni da piše, kojeg oni kod sebe, u Tevratu i Indžilu, zapisana nalaze, koji će od njih tražiti da čine dobra djela, a od odvratnih odvrćati, koji će im lijepa jela dozvoliti, a ružna im zabraniti, koji će ih tereta i teškoća koje su oni imali osloboditi. Zato će oni koji budu u njega vjerovali, koji ga budu podržavali i pomagali i svjetlo po njemu poslani slijedili – postići ono što budu želili." (El-A'raf, 157)

Kada je jedan od ashaba zamolio Abdullaha ibn Amra ibn Asa, radijallahu anhumu, da mu ispriča na koji je način Muhammed, sallallahu alejhi ve sellm, opisan u Tevratu, Abdullah je rekao: "Hoću, kazat ću ti! Allaha mi, u Tevratu je

opisan nekim svojstvima koja spominje Kur'an: 'O Vjerovjesniče, Mi smo te poslali kao svjedoka, i kao donosioca radosnih vijesti, i kao poslanika koji opominje, i kao čuvara i zaštitnika nepismenih. Ti si Moj rob i Moj poslanik. Ja sam ti dao ime Mutevekkil – onaj koji se na Allaha čvrsto oslanja, koji nije grub niti osoran, i koji ne galami po vašarima, i koji na zlo zlim ne vraća, već prašta i preko uvreda i ružnih postupakaprelazi. Allah ga neće usmrtili sve dok zalutali narod ne usmjeri na Pravi put, i dok njihove slijepe oči ne progledaju, i dok im gluhe uši ne proćuju, i dok im nemarna srca ne postanu upućena, , a sve to zbog toga što će izgovarati riječi: la ilahe illallah – nema boga osim Allaha!'" (Buhari, 2125)

JEDANAEST GENOCIDA NAD BOŠNJACIMA

Zločini genocida nad Bošnjacima na balkanskom prostoru dio su njegove historije. Oni traju preko tri stoljeća, a porijeklom su i sa istoka i zapada, zavisno od toga o kojem se historijskom periodu radi. Uzroci genocida nad Bošnjacima su u načelu, ideološki, ali iza toga stajali su i drugi, prije svega borba za teritorije (tlo) “ kako su nacisti govorili borba za životni prostor – lebensraum “ , te uništenje naroda.

Zločini genocida imaju svoj historijski kontinuitet još od druge polovine 17. stoljeća. Oni su pored genocidnih radnji mletačkih i austrijskih trupa uglavnom rezultat kontinuirane srpske i crnogorske politike od pocetka 17. stoljeća pa sve do danas.

Naime fizičko, duhovno istrebljenje i uništenje koje su Srbi i Crnogorci vršili nad Bošnjacima i ostalim muslimanima Balkana motivirano je srpskom genocidnom ideologijom utemeljenoj na:

Kosovskom mitu, Njegoševoj istrazi poturica, te lažima i političkoj propagandi. Ta ideologija razradjena je u Njegoševom “ Gorskom vijencu ”, Garašaninovom “ Narčetaniju ” iz 1844. Takodje potrebni motivi su uzeti iz “ Jezičkog nacionalizma “ Vuka Karadžica i vjerske doktrine srpske pravoslavne crkve.

Pored gore navedenih zločinackih programa, ” Programski dokumenti ” Stevana Moljevića od 30. juna 1941, četnickog ideologa Draže Mihailovića, zaključci cetnicke konferencije u selu Sahovićima 1943. i poslednji ” memorandum ” SANU-a dali su okvir ovoj zločinackoj konstrukciji.

Historiografski, filozofski i književni radovi Vase Čubriloševića, Dobrice Ćosića, Milorada Ekmečića, Vojislava Djuretića, Vasilija Krestića, Mihajla Markovića i drugih zaokružili su ovu tvorevinu, dajući intelektualnu i duhovnu osnovu ovoj genocidnoj politici.

Posljednji genocid koji je izvršen nad Bošnjacima (1992 – 1995) od strane Srbije i Crne Gore bio je isplaniran od: vojnog vrha SFRJ, državnog rukovodstva Srbije, srbijanske opozicije, srpske pravoslavne crkve, MUP-Srbije, SANU-a, kao i odgovarajućih snaga iz Crne Gore.

U svim velikosrpskim planovima i četničkim genocidnim programskim dokumentima navodi se da je stvaranje i organiziranje homogene Srbije (etnički čiste srpske države) koja će obuhvatati “ cijelo etničko područje na kome Srbi žive ” prva i osnovna dužnost “svih” Srba.

PRVI GENOCID

Prvi genocid nad Bošnjacima događa se tokom i poslije Velikog – bečkog rata između Turske i Austro-Ugarske carevine.

Pošto su Turci u tom ratu izgubili sve posjede i vlast u Madjarskoj, Slavoniji, Lici, Krbavi, Dalmaciji, Boki-Kotorskoj, svi Muslimani-Bošnjaci koji se iz ovih krajeva i zemalja nisu pravovremeno uspjeli povući u Bosnu i druge krajeve južno od Save i Dunava bili su pobijeni, protjerani, asimilirani ili prisilno prevedeni u kršćanstvo. Svi kulturni i vjerski objekti su uništeni a materijalna bogatstva oduzeta i opljačkana. O prvom genocidu precizni i jasni

dokazi o pokrštavanju postoje u franjevačkim arhivama u Dalmaciji, Lici i Slavoniji. Da su Bošnjaci živjeli na ovim prostorima danas jedino podsjećaju različiti toponimi i prezimena. Za prvi genocid najvažnije je reci da su ratovali Turska i Austro-Ugarska a stradali su Bošnjaci.

DRUGI GENOCID

Drugi genocid nad Muslimanima-Bošnjacima događa se na Badnje večer 1711. godine. Te noći je sprovedena tzv. „ istraga poturica“. Tada je ubijeno oko 1000 Muslimana koji su živjeli na prostoru “ Stare Crne Gore “ – koja je imala četiri nahije sa sjedištem na Cetinju. Strateg, idejni promotor i agent drugog genocida bila je pravoslavna crkva. Ova tvrdnja je tačna zato što je Badnje večer najveći kršćanski praznik i što je istragu poturica ”opjevao” i dokumentovao crkveni dostojanstvenik i pjesnik Petar Petrović Njegoš u Gorskom vijencu. On je time pružio epsku podlogu i paradigmu za sve buduće genocide nad Muslimanima Srbije, Sandžaka, Crne Gore i BiH.

Svi motivi za genocid opjevani su u Gorskom vijencu, pa tako vjersku mržnju prema Muslimanima Njegoš je iskazao i rasplamsao riječima:

”Odža riče na ravnom Cetinju – zaudara zemlja Mu’amedom ” !!!

TREĆI GENOCID

Treći genocid nad Bosnjacima događa se između 1804-1820 godine kao posljedica Prvog i Drugog srpskog ustanka. Ovaj genocid srpski historičar i diplomata Stojan Novaković označava kao ”generalno trebljenje Turaka-Muslimana iz naroda”. Pored pravoslavne crkve koja od drugog genocida igra ključnu ulogu, u trećem genocidu nad Muslimanima njoj se pridružuju historičari, političari i pjesnici poput Njegoša.

ČETVRTI GENOCID

Četvrti genocid nad Bošnjacima događa se između 1830-1867 godine kao posledica Hatišerifa iz 1830. godine i njegova aneksa iz 1833 godine. Ovim dokumentom je Srbija stekla status vazalne autonomne kneževine unutar osmanskog carstva. Tada su svi Bošnjaci protjerani iz Beograda, Užica, Sokola, Šabca. Sve protjerane Muslimane Porta naseljava u Bosnu, gdje je za njih podigla dva naselja Gornju i Donju Aziziju tj. Bosanski Šamac i Orašje.

PETI GENOCID

Peti genocid nad Bošnjacima dolazi nakon Berlinskog Kongresa 1878 godine, na osnovu čijih odluka dotadašnje autonomne kneževine Srbija i Crna Gora stiču potpunu nezavisnost i gdje proširuju svoje teritorije. Tako se Srbija teritorijalno proširuje: Niškim, Topičkim i Vranjskim okruzima a Crna Gora u Hercegovini. Mada su se Srbija i Crna Gora na Berlinskom Kongresu obavezale da će poštovati slobodu vjeroispovijesti Muslimana, to se nažalost nije dogodilo. Muslimani su pobijeni i protjerani u Beogradu, Šabcu, Užicama, Sokolu, Nišu, Pirotu, Vranju a svi njihovi kulturni i vjerski objekti su porušeni.

ŠESTI GENOCID

Šesti genocid nad Bošnjacima događa se kao posledica Austro-ugarske okupacije Bosne i Hercegovine. Tako su se Bošnjaci u toku i poslije okupacije počeli iseljavati u: Sandžak, Kosovo, Makedoniju, gdje je tada još uvijek bila turska vojska. Tako dolazi do radikalnog smanjenja muslimanske populacije u ukupnom stanovništvu BiH. Historičari navode da je od 1879 do 1910 procenat muslimanske populacije u BiH smanjen za 7 % što nije mali broj s obzirom da Bošnjaci gledajući brojčano nisu veliki narod.

SEDMI GENOCID

Sedmi genocid nad Bošnjacima događa se u Sandžaku i Crnoj Gori između kojih je nasilno

počrštavanje Muslimana u Plavu i Gusinju. Ovaj genocid je direktna posljedica prvog i drugog balkanskog rata. Ovo je bio sedmi genocid nad Muslimanima Balkana a prvi nad Bošnjacima Sandžaka.

OSMI GENOCID

Osmi genocid nad Bošnjacima dogodio se 1919. godine u Plavsko-Gusinjskom kraju, bolje reći ponovio se u ovom istom kraju nakon nasilnog počrštavanja 1912. – 1913. godine. Za razliku od tada, ovog puta je stradalo 450 najodabranijih Bošnjaka ovog kraja o kojima se inače nikako nije pisalo, što je dobar pokazatelj da se svi bošnjački historičari do sada preskakali ovaj genocid kojeg mi navodimo kao osmi po redu ili pak drugi u Plavsko-Gusinjskom kraju I to u razdoblju od samo 6-7 godina.

DEVETI GENOCID

Deveti genocid nad Muslimanima-Bošnjacima traje od osnivanja Kraljevine SHS (Srba, Hrvata i Slovenaca) 1918. do propasti iste 1941 godine. U ovim vremenima životi Bošnjaka nisu imali nikakve vrijednosti, a posebno je bila teška situacija za Muslimane Sandžaka i Hercegovine. Tako su u Bijelom Polju u selu Šahovicima 7. novembra 1924. godine ubijeno oko 600 Muslimana bez ikakvog povoda, krivnje i razloga. Također podaci govore da je u Hercegovini od kraljevih komita bilo je oko 3000 neotkrivenih ubistava Muslimana. Tako da se zbog ovih ubistava, protjerivanja i zastrašivanja etnička slika Istočne Hercegovine promijenila na štetu Bošnjaka.

DESETI GENOCID

Deseti genocid nad Bošnjacima događa se od 1941-1945 godine. To je vrijeme Drugog svjetskog rata gdje je po nekim procjenama stradalo oko 106.000 Bošnjaka, uglavnom civila od četničke kame. To znači da je negdje oko 8,3 % Muslimana nastradalo u ovom razdoblju. Ovo su samo podaci, a detalji stradanja nisu još uvijek dovoljno istraženi, pa ujedno apelujem bošnjačke historičare i inteligenciju vičnu peru da se prihvate posla. Stara izreka kaže “ono što nije zapisano, nije se ni dogodilo”!

JEDENAESTI GENOCID

Jedanaesti genocid nad Bošnjacima događa se u periodu od 1992-1995 prilikom agresije na BiH od strane Srbije, Crne Gore i Hrvatske. U ovom genocidu učestvovala su zajedno Srbija, Crna Gora i Hrvatska što se u prethodnih devet genocida nije događalo da su istovremeno i zajednički činili zločin. Ovaj genocid je najokrutniji, najsiroviji i najveći po razmjerama od svih dosadašnjih. U ovaj zločin bilo je uključeno sve srpsko i crnogorsko što gmiže do najviših državnih, političkih, vojnih i crkvenih struktura. Također veliki doprinos ovom zločinu dale su srpska i crnogorska inteligencija. Namjera je svakako bila ostvarivanje Velike Srbije na granici Karlobag – Virovitica davno zapisanih planova Garašanina, Moljevića i posljednjeg memoranduma SANU-a (srpska akademija nauka i umjetnosti).

U ovoj zločinačkoj agresiji i Hrvatska je htjela nešto ušičariti i stvoriti Veliku Hrvatsku gdje su zločini hrvatskih bojovnika nad civilima Stupnog Dola, Ahmića i drugih mjesta već poznati. Stradanja Bošnjaka civila su ogromna u ljudskim žrtvama tako da se slobodno može nazvati kataklizma ili gernika kako neko reče.

Također treba kazati da je u ovoj agresiji na BiH izvršen urbicid i kulturocid. U ovom genocidu je važno naglasiti da su se Bošnjaci vojno i organizovano suprostavili što u prijašnjih devet genocida nije bio slučaj. Bošnjački narod iako u početku nenaoružan i na prevaru opkoljen smogao je snage i suprostavio se agresoru, gdje su i te kako osjetili Bošnjačku snagu. I na kraju da kažem da ništa više nije kao prije i da Bošnjaci nikada više neće dozvoliti da budu klani kao jagnjad, a u ovoj agresiji su pokazali da hoće, znaju i umiju udarac da uzvrate.

Bošnjaci.net

Iza uspješnog čovjeka

Svi smo čuli i slušamo da iza svakog uspješnog i velikog čovjeka stoji uspješna i velika žena! Ova konstatacija je istinita, a najbolji svjedok tome je istorija, koja potvrđuje navedeno. Kada pogledamo u istoriju, vidjet ćemo da su mnoge slavne ličnosti upravo izgradile žene, dostigli su slavu upravo podrškom svojih žena, majki i sestara.

Ko je rekao našem voljenom Poslaniku, sallallahu alejhi ve sellem, u teškim trenucima: "Tako mi Allaha, Allah te neće poniziti, niti razočarati?" Riječi koje su ulile hrabrost, pouzdanje, smirenost u srce Poslanika.

Niko drugi, do njegova hanuma, Hatidža, radijallahu anha!

Ona ga je odvela svom amidžiću Vereki ibn Nevfelu, da mu uputi riječi utjehe, učvrsti ga na putu istine, potvrdi da ono što mu dolazi nije ništa drugo osim objava koja je bila data i prijašnjim poslanicima.

Hatidža ga je pomogla svojim imetkom, životim, svojim djelima, postupcima, bila je njegova utjeha i smiraj, žrtvovala je sve što je imala, kako bi mu bila potpuna podrška, sve do svoje smrti, Allah bio zadovoljan njom!

Ko je opremio Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, i Ebu Bekra, radijallahu anhu, na putu hidžre, hranom i pićem? Ko se brinuo o njima dok su bili u pećini Sevr?

Opet žena, Esma, radijallahu anha, kćerka Ebu Bekra.

Subhanallah, istorija ummeta je prepuna ovakvih veličanstvenih primjera, žena koje su rodile velikane, odgojile velikane, donijele slavu i ponos ummetu, i tako će, inšallah, uvijek biti!

Prvi koji su najsvjesniji ove činjenice su neprijatelji islama, zato se i bore protiv žene muslimanke i njene prirode. Ženu koriste u svojim prljavim namjerama, ona je postala sredstvo i igračka u njihovim rukama. Oni znaju da ako nju uspiju iskvariti, iskvarili su i ostatak ummeta.

Znaju, da je jedna čestita, pobožna vjernica vrjednija od stotine drugih žena, pa i više. Znaju da upravo ta čestita i pobožna žena može roditi i odgojiti velikane, koji će srušiti njihove snove, uputiti ljude istini, zaštititi nemoćne, nejake, reći istinu nepravednim vladarima, usmjeriti narod ka prosperitetu i svakom dobru za kojim žude čestite duše.

Isto tako, oni dobro znaju, ako je uspiju iskvariti, srozati njenu vrijednost, uspjeli su uništiti porodicu, a nakon toga društvo i zajednicu. Borba između dobra i zla nije samo danas, ona traje oduvijek, i trajat će do Sudnjeg dana.

Razmislite o ovim primjerima. Imam Šafija, Imam Ahmed, imam Buharija, svi su oni bili jetimi. Subhanallah, ko je uspio da ih odgoji, usmjeri i učini da postanu veliki, slavni??

Njihove čestite majke, one su ih odgajale, usmjeravale, Allah im se smilovao!

Šejh Ibn Baz, rahimehullah, bio je jetim, majka ga je podizala i odgojila, i subhanallah, kakvu je samo veličinu odgojila, Allah joj se smilovao!

Koliko je samo takvih primjera u historiji našeg ummeta!

Subhanallah, koliko je sličnih pojedinaca koje su odgojile žene! Onog trenutka kada žena bude velika, ona će učiniti velikim sve one koji su oko nje!

Zato postaje sasvim jasno, zašto su se neprijatelji islama usmjerili i okomili na ženu muslimanku, njen hidžab, njen moral, upravo zbog toga što strahuju od njene veličine i onoga što ona može učiniti!!!

Molim Allaha da nas sačuva fitni i iskušenja, da naše hanume, majke, kćeri i sve muslimanke sačuva spletki neprijatelja, da ih učini poput majke vjernika Hatidže, radijallahu anha! Molim Ga, da ih učini ponosom ummeta Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem!

Običaj nasilne udaje kćerki

Prisiljavate svoje kćeri da se udaju za onoga koji tebi odgovara. Udajete ih za svoje sinovce i sestriće. To je haram! Allah vam je zabranio da kćeri prisiljavate na udaju za nekoga koga ona ne želi! Ona, po islamu, ima pravo da odbije koju god hoće bračnu ponudu i da prihvati onoga koji se njoj sviđa, ukoliko je mu'min. To je njeno zagantovano pravo. Jedna žena je došla Vjerovjesniku, sallallahu alejhi ve sellem , i požalila se: "Allahov Poslaniče, čovjek za koga si me udao je jedan od najboljih ljudi u Medini. Ali, ne sviđa mi se kako izgleda. Bojim se da ću upropastiti svoju vjeru, ukoliko ostanem sa njim u braku. " Uzvišeni Allah je čuo njenu žalbu i odmah poslao objavu Svome Poslaniku, u kojoj mu propisuje da je pristanak žene/djevojke uslov valjanosti braka! Vjerovjesnik alejhisselam, nije ni pozvao njegovog supruga na konsultaciju, već je upitao ovu ženu: " Da li ti je dao mehr/bračni dar?" Ona odgovori: "Jeste." On joj reče: "Vrati mu mehr i neka ti iddet/period pričeke bude jedan mjesec." Nakon toga, pozvao je tog čovjeka i rekao mu: "Uzmi mehr nazad i pusti je." (Buhari) Završena priča!

U pojedinim kulturama i dalje žive nakaradni običaji prisilne udaje. To su samo elementi kulture, koji nemaju nikakve veze sa islamom. Muslimani se tih običaja moraju odreći, jer oni ponižavaju ženu i krše njeno islamom zagantovano pravo, a sa druge strane – kreiraju ružnu sliku o islamu

Izvor: Od korijena do ploda / Halid Jasin

U ISLAMU I LIJEPA RIJEČ SADAKA JE !!!

Ebu Hurejra, radijallahu anhu, prenosi da je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: "Na svaki ljudski zglob u svakom danu u kojem izađe sunce treba dati sadaku: sadaka je izmiriti dvojicu, sadaka je pomoći čovjeku da uzjaše svoju jahalicu ili pomoći mu da na nju digne tovar. Lijepa riječ je sadaka, svaki korak ka džamiji je sadaka, a sadaka je i uklanjanje s puta onoga što smeta prolaznicima." Muttefekun alejhi: Buhari, 2707, i Muslim, 1009.

Uvaženi brate i poštovana sestro, ako ne možeš odvojiti od svoga imetka da bi udjeljivao sadaku, onda znaj da postoje u islamu mnogi drugi načini sadake i bez toga da udijeliš svoj imetak. Jedan od tih načina, veoma lagahan, svima dostupan, a veoma učinkovit, je i LIJEPA RIJEČ.

Budite od onih koji će biti prepoznatljivi u društvu po ozarenom licu i lijepoj riječi !!!

Mr. Elvedin Pezić

ZDRAVI KAO DREN

Prema narodnoj poslovice, za osobu dobroga zdravlja kaže se da je zdrava kao dren.

Ta usporedba nije nastala slučajno, već zato što je drvo drena izdržljivo, otporno na bolesti i može doživjeti više od sto godina.

Dren (lat. *Cornus mas*) raste u gotovo cijelom svijetu, ali najbolje uspijeva na području srednje i jugoistočne Europe i u jugozapadnoj Aziji.

Može se pronaći na suhim, sunčanim i kamenitim stranama listopadnih hrastovih šuma.

Dren je listopadni grm ili manje drvo koje može narasti najviše do 8 metara. Krošnja je gusta i zaobljena, a listovi su ovalni s izvučenim vrhovima.

Cvate u veljači i ožujku, a sazrijeva od srpnja

do listopada.

Plodovi, poznati i pod nazivima drenjule i drenjine, su tamnocrvene boje, dužine 14 do 16 mm, a u sredini ploda je koštica.

U ljekovite svrhe možete koristiti gotovo sve dijelovi drena - koru, list, cvijet, plod.

Plodovi se beru čim počnu dobivati crvenu boju i suše se na toplom mjestu.

Kora se guli u jesen ili u rano proljeće s debla ili debljih grana.

Ljekovita svojstva drena

Vrijednost drena i njegova ljekovita svojstva prepoznata su još u antičko doba.

Tome svjedoče sačuvani zapisi iz Grčke, Rima i Perzije koji kažu da se dren koristio za ublažavanje bolova te za brži oporavak bolesnika.

U prvom stoljeću dren spominje i grčki liječnik Dioskorid, autor opsežnog djela "O ljekovitim tvarima" koje je služilo liječnicima i botaničarima sve do renesanse.

Plod drena sadrži veliku količinu vitamina C, prirodne šećere, organske kiseline, pektin i tanin.

Dren se koristi kao narodni lijek koji pomaže kod brojnih tegoba, a najpoznatiji je kao prirodno sredstvo koje pomaže kod:

- bolesti grla
- bolesti bubrega
- slabokrvnosti
- proljeva
- groznice
- rana
- hemeroida
- menstrualnih bolova
- povišenog šećera
- viška vode u organizmu
- oslabljenog imuniteta
- tinitusa

Plodovi drena jedu se svježi, smrznuti ili sušeni. Od plodova se mogu raditi sokovi, čajevi, tinkture.

Čajevi se mogu pripremati i od kore, cvijeta ili listova drena.

Čaj od drena

Koru, plodove, cvjetove ili listove drena osušite na suhom i toplom mjestu.

Kuhajte 5 - 10 grama osušene kore, plodova, cvjetova ili listova 5 minuta u 2 decilitre vode.

Nakon što čaj odstoji 20 minuta, procijedite ga i odmah popijte.

Preporučuje se piti jednu šalicu nezaslađenog čaja tri puta dnevno.

Čaj mogu piti i djeca. Ako vaše dijete ima proljev ili lakše crijevne tegobe, skuhaite mu blaži čaj od drena za ublažavanje probavnih tegoba i brži oporavak od bolesti.

Čaj od drena pomaže kod:

- crijevnih tegoba
- groznice
- bolesti grla
- slabokrvnosti
- slabog imuniteta
- čišćenja organizma

Sok od drena

Postoje različiti načini pripreme soka od drena, ali preporučujemo da radite sok bez šećera i umjetnih zaslađivača.

Za prirodan sok od drena potreban je blender ili gaza kako biste protisnuli drenjine i dobili sok.

Potrebni sastojci su 1 kilogram zrelih plodova, 1,5 litre vode i 1 limun.

Da biste plodove mogli samljati u blenderu, prvo ih očistite od koštica. Ili možete jednostavno protisnuti plodove kroz sito i gazu.

Dobivenoj smjesi dodajte vodu i ocijeđeni limun te sve promiješajte. Po želji sok zasladite medom ili stevijom.

Sok je idealan kao lagano osvježanje, ali i za podizanje energije i jačanje imuniteta.

Sok od drena pomaže kod:

- čišćenja organizma
- izbacivanja viška vode iz tijela
- slabokrvnosti
- bolesti crijeva
- snižavanja temperature
- oporavka organizma od proljeva ili povraćanja
- jačanja imuniteta
- groznice

Izvor:Alternativa za vas.com

Muzički koncerti i muslimani

Muzički koncerti su dio naše svakodnevnice, naročito u ljetnim danima, a evidentno je da na ovim manifestacijama prisustvuje veliki broj muslimana. I ako se dosad često govorilo i pisalo o štetnosti muzike i odlaska na muzičke koncerte, primjetno je da mnogi muslimani i dalje nisu postali svjesni opasnosti toga. Također, postoji i određeni broj onih koji ne znaju propise o muzici i koji na koncerte odlaze nesvjesni da je to zabranjeno, stoga postoji potreba da se skrene pažnja na pogubnost slušanja muzike i odlaska na muzičke koncerte.

Prema mišljenju četiri pravne škole, što obuhvata i hanefijsku pravnu školu, slušanje muzike je strogo zabranjeno-haram, što znači da se strogo zabranjenim smatra i odlazak na muzičke koncerte.

Propis ostaje identičan, bez obzira na to gdje se organizirao koncert, ko su njegovi izvođači i o kojoj je vrsti muzike riječ. Jedno od pogrešnih uvjerenja u vezi s muzikom jeste i mišljenje mnogih koji smatraju da ju je dozvoljeno slušati ako je izvođač musliman, što je potpuno neispravno mišljenje. S druge strane, mnogi smatraju da u okviru zabrane ne ulazi određena vrsta muzike, kao što su sevdah i tzv. Duhovna muzika, što je opet neispravno mišljenje. Muzika je zabranjena, bez obzira na to ko je izvodio i o kojoj je vrsti muzike riječ.

Stoga, uvažena braćo i sestre, poštovana omladino, mnogo je razloga zbog kojih ne biste trebali slušati muziku, a naročito ne biste trebali prisustvovati muzičkim koncertima.

Muzički koncerti osim muzike, što je dovoljno grijeha i dovoljan razlog da se ne prisustvuje takvim manifestacijama, obiluju i mnogim drugim grijesima:

1. Kupovinom ulaznice čovjek troši imetak na haram način, a muslimanu je obaveza da pazi gdje i u šta troši svoj imetak
2. Na koncertima se zajedno nalaze muškarci i nepropisno odjevene žene
3. Muškarci i žene se opijaju, psuju, drogiraju i počini se mnogo drugih nemoralnih radnji tokom i nakon koncerta.

Zbog svega spomenutog muslimanu je strogo zabranjeno da prisustvuje muzičkim koncertima.

Izvor: Islam u vremeni/ mr. Elvedin Pezić

Ko smo mi?

Džemat **FIRDEUS** Offenbach, je džemat uglavnom bosanskohercegovačkih muslimana i muslimana sa prostora Sandžaka i balkana. Džemat je osnovan prvog ramazana 1434, odnosno juni 2013. godine, nosi naziv Bošnjački džemat „Firdeus“. Vjerske aktivnosti se izvode prvenstveno na bosanskome jeziku, a važnije informacije, predavanja halka Kur'ana, obavještenja kao i Hutba Džuma Namaza se prevode i na arapski i njemački jezik. Čuvamo i negujemo dobre odnose sa svim džematima, kako bosanskim tako i turskim, arapskim

Mi smo bošnjački džemat koji ima za cilj da čuva, neguje i propagira islamske vrijednosti emanet dina Kur'ana i Suneta, bošnjačku kulturu i tradiciju. Svoje aktivnosti koncipira i nudi svim muslimanima, a prije svih bošnjacima i srčano ih poziva da budu dio ove bošnjačke zgrade.

Pored vjerskih aktivnosti imamo i sportsku sekciju fudbala.

Mekteb

Mektebska nastava se odvija po planu, programu i udžbenicima Rijasetu Islamske Zajednice Bosne i Hercegovine, a njihova realizacija se vrši po različitim metodama i oblicima pedagoškog rada.

Mektebska nastava se odvija nedeljom.

10:00 - 11:15h Starija grupa "sufara"

11:15 - 11:45h Zajednički doručak

11:45 - 13:00h Mladja grupa

Mektebsku nastavu izvodi muallima Ajla Patković svršenica Elči – Ibrahimove medrese u Travniku

Mekteb – moj identitet

Poštovani roditelji, dobro pazite da ne budete loš uzor svojoj djeci i ne dopustite da vaša djeca pomisle kako ih vi ne volite. Zaštitite ih od lošeg društva koje na zemlji, umjesto reda, pravi nered, jer onaj ko krene sa lošim društvom, bit će stavljen na velika iskušenja i razne pustolovine. Poštedite ih toga i gledanja ružnih prizora.

Allahov Poslanik, r , rekao je: **”Čovjek je na vjeri svoga prijatelja, pa neka svako od vas gleda ko mu je prijatelj.”** (Ebu Davud, Tirmizi)

Privolite ih da odlaze u džamije dok su još mali i na to ih tjerajte kada odrastu. Posjećujte sa njima mjesta na kojima se Allah spominje, gdje se znanje stječe i gdje se održavaju korisna predavanja u dobrim islamskim centrima. Odvojite vrijeme za svoju djecu, i kada su oni slobodni, poigrajte se sa njima, približite im se, poučite ih nečemu korisnom, pokažite im da brinete o njima i da ih volite. I ne zaboravite da se ponekad, u svojim namazima, iskreno obratite Allahu i zamolite Ga da ih On uputi, i neka to bude u onim vremenima u kojima Uzvišeni Allah prima dove, jer vaše dove za njih mogu im biti od velike koristi. Vjerovjesnik, s.a.v.s., obavijestio nas je da Allah, subhanehu ve te'ala, dovu roditelja za njegovo dijete ne odbija, posebno ako je uputi u određeno vrijeme. Ako to bude dova za dijete, ono zbog nje može biti zauvijek sretno, a ako ta dova bude kletva djeteta, ono može biti

zauvijek nesretno. Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao je: **”Tri dove se, u to nema sumnje, primaju: dova onoga kome je učinjena nepravda, dova musafira – putnika i dova roditelja za dijete.”**

[15]

Poslanik, s.a.v.s., podsticao je djecu na nauku, razumijevanje znanja i samo naobrazbu, i molio je Allaha da im to podari. Jedne noći mu je Abdullah ibn Abbas, r.a., donio vodu za abdest, a on ga je sebi prigrlio i zamolio za njega: ”Allahu moj, daj mu da razumije vjeru i pouči ga ispravnom tumačenju.“ (Buharija) Zato je uz blagoslov Poslanikove, s.a.v.s., dove i njegove pažnje prema njemu, Ibn Abbas, r.a., postao najučćeniji u ovome ummetu i najbolji tumač Kur’ana. Nakon Poslanika, r , najbolje je poznao Allahovu Knjigu.

Poslanik je nastojao da djeci usadi plemenite osobine i pohvalna svojstva. Kaže Omer ibn Ebu Seleme, r.a.: ”Jedne prilike sam kao dječak sjedio u krilu Poslanika, s.a.v.s., i svojom rukom sam šarao po posudi za jelo, pa mi je Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: ‘Dječaće, reci bismillah, jedi desnom rukom i jedi ispred sebe.’“ (Buharija i Muslim)

Abdullah ibn Omer , r.a., rekao je: ”Jednoga dana majka me je pozvala, a kod nje je sjedio Allahov Poslanik, s.a.v.s., Rekla je: ‘Hajde, dođi da ti nešto dadnem.’ A Poslanik, s.a.v.s. upita je: ‘A šta si htjela da mu daš?’ Ona je odgovorila: ‘Datula.’ A Poslanik, s.a.v.s., joj odgovori: ‘Da mu nisi ništa dala, bilo bi ti upisano da si slagala.’“ (Ebu Dawud)

Očekujemo vas s radošću, vaš džemat Firdeus, džemat sa 🍀

Posjetite nas

Waldstr 167 63071 Offenbach

Facebook/ Džemat Firdeus Ofenbach

Knjiga ima 160 stranice, i mehkog je uveza.

NASLOV KNJIGE:

LAMIJJA
Ibn Tejmijina kasida o islamskom vjerovanju
SA KOMENTAROM

AUTOR:
Senad Muhic

ŠERIJATSKA RECENZIJA:
dr. Zuhdija Adilović
dr. Hakija Kanurić

UREDNIK:
Mithad R. Čeman

LEKTURA I KOREKTURA:
Tarik Galijašević

ŠTAMPA:
AMOS GRAF, Sarajevo

DIZAJN & DTP:
Ajdin Turković

IZDAVAČ:
Udruženje za afirmaciju pozitivnih
vrijednosti „Alternativa“

TIRAŽ:
500

Cijena

5 Eura

Knjigu možete nabaviti u džematu FIRDEUS